

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

XXIX. De institutione & jure patronatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

scribere: Cūm Ecclesiasticus, inquit, Ordo per-
veratur, quando unus plurium officia occupat
Clericorum, sanctè sacris Canonibus caudum
fuit, neminem oportere in duabus Ecclesiis con-
scribi. Verū quoniam multi improbæ cuplidi-
tatis affectus scipios, non Deum, decipientes, ea
qua, benè constituta sunt, variis artibus eludere,
& plu, a simul beneficia obtinere non erubescunt;
sancta Synodus debitam regendis Ecclesiis discri-
plinam restituere cupiens, præsenti decreto;
quod in quibuscumque personis quocumque ti-
tulo, etiam si Cardinalatus honore fulgeant, man-
dat observari, statuit, ut in posterum unum tan-
tum beneficium Ecclesiasticum singulis confe-
ratur; quod quidem si ad vitam ejus, cui cofer-
etur, honeste sustentandam non sufficiat, licet
nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodò
utrumque personalem residentiam non requirat,
eidem conferri. Hæcque non modò ad Cate-
dræ Ecclesiæ, sed etiam ad omnia alia benefi-
cia, tam secularia quam Regulata quæcumque
etiam commendata, pertineant, cujuscumque ti-
tuli ac qualitatibus existant, ex Concil. Trident. sess. 24

cap. 17, de reform. Ceterum quo ad sublevandam
tenuitatem Ecclesiastarum Cathedralium & Paro-
chialium, item Canonicorum Cathedralium &
Collegiarum insignium, spectant, hic consulto
omittimus brevitatis causa. De his idem Conci-
lium Tridentinum aedatur, d. sess. 24, cap. 13, & cap.
15, de reform.

§. 18. Cui Ecclesiasticum beneficium conferendum sit.

Ab extremitate, nullus ad Ecclesiasticum bene-
ficium assumi potest, nisi Clericus, primâ saltem
tonstâ initiatus, quatuordecim annorum, Concil.
Trident. sess. 21, cap. 6, de reform. & qui in loco bene-
ficii sui potest residere & deservire, ut inf. de Cleri-
cis non residentibus. In dignitatibus tamen, canonici-
caribus, portionibus Ecclesiasticis, quo sacrum
Ordinem annexum habent, illud amplius est; ut
qui ad eas assumentur, etiam eodem ordine in-
signiti sint, aut ejus ætatis, quod infra tempus à
jure & à Concilio Tridentino definitum eo pos-
sint insigniti, cap. Cum 7, § inferiora Ext. De elect.
cap. 14. & cap. 24, eod in 6, idem Concil. Trid. sess. 7, c.
3, & sess. 24, c. 12, de reform, §. neminem.

DE INSTITUTIONE ET IURE PATRONATVS.

T I T U L U S XXIX.

§. 1. Quid nomine Institutionis veniat.

Apter modus acquirendi beneficii Eccle-
siastici est, ut suprà diximus, § fin de præben-
dæ institutionis; quo eti hoc jure nostro quan-
doque sumatur pro collatione Ecclesiæ sive Ec-
clesiastici beneficii, ut passim tit. De instit. Ext. cap. 4
Ext. De his qua fiunt à prælat. cap. Cum ex injunctio 12,
Ext. De heret. quandoque pro deductione in pos-
sessionem Ecclesiæ sive beneficii Ecclesiastici,
quo jure communi ad Archidiacorum spectat,
cap. Adhac 7, cap. Re nostrum Ext. De offic. Archid.
propriè tamen, & hoc quidem loco, accipitur pro
translatione juris Ecclesiastici ad præsentatio-
nem patroni Ecclesiæ sive beneficii Ecclesiastici
facta, c. 4, c. 5, c. 7, cap. 8, cum similib. Ext. De jure
patron.

§. 2. Ad quem pertinent institutio.

Eaque institutio sit, aut per Episcopum, cap. 4,
c. 5, cap. 8, c. 10, cap. 12, & c. fin Ext. D. jure patron.
aut ipsius Vicarium, cap. 3, Ext. De instit. aut, Sede
vacante, per Capitulum, cap. 1, eod. in 6, aut per

eum, cui alias ex præscriptione competit, cap. Au-
ditio 15, c. Cum olim 18, Ext. De præscript. Eibi vide
Panorm. addo omnino Concil. Trid. sess. 14, c. 12, & c. 13,
& sess. 25, cap. 9, de reform. cuius verbis infra hoc tit. ci-
sansur. Ceterum de jure Patronatus hic latius di-
spiciamus.

§ 3. Definitio juris Patronatus.

Est itaque ius Patronatus, potestas præsen-
tandi instituendum ad beneficium vacans, (ita
recte Lancelot. in Institutionib. suis t.) quod atti-
necit ad præsens argumentum, in quo de institu-
tione agitur. Alioqui & in prælatutis, quo sine
institutione per electionem conferuntur, ius Pa-
tronatus locum sibi vindicat; non ut eligendus
per Patronum prius præsentetur, sed ut electione
facta, ejus assertus sive comprobatio honestè re-
quiratur, cap. Nobis 15, Ext. De jure patron. & cap.
Cum terra 14, cap. Sacrosancta 51, Ext. De elect. nisi
forte Patronatus & tractanda electionis jus ha-
beat, d. cap. Nobis vers. nisi aliter.

Qqqq 2

9.4. Qqqq

§. 4. Quibus modis jus Patronatus inducatur.

Inducitur autem jus Patronatus, vel per fundationem, vel per constructionem, vel per donationem Ecclesie; nec non per prescriptionem, & summi Pontificis privilegiam. Per fundationem, Ecclesia extruendae, can. *Abbatem in monasterio xviii. qu. i.* Per constructionem, si Ecclesia impensis alicujus edificetur, d. cap. *Nobis, can. Pie mentiu, can. Fulgentius, can. Monasterium vi. qu. 7.* Per donationem, si ministris Ecclesie & luminaribus necessaria constituantur, can. *Nemo deconsec. dis. i.* ut tamen Episcopi consensus ubique accedat, d. can. *Pia mentiu, can. Fulgentius, can. Considerandum xvi. qu. 7, d. c. Nobis De jure patron.* Prescriptionem vero immemoriam esse oportet, ut juri Patronatus loens sit, e. *Querelam 24, Ext. Deeleit.* Nec dubitandum est, privilegio S. Pontificis hoc jus induci posse, propter summam ejus in omnes Ecclesias & beneficia potestatem, cap. 2, *De probab. lib. 6.*

§. 5. Decretum Concilii Tridentini.

Cæterum, Concilium Tridentinum his de rebus ita censet: Decernit sancta Synodus, ut titulus juris patronatus sit ex fundatione vel donatione, qua ex authentico documento, & aliis iure requisitis, ostendatur, sive etiam ex multiplicatis presentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui hominum memoriam exceedat, aliaſ-ve, secundum juris dispositionem. In iis vero personis seu Communitatibus, vel Universitatibus, in quibus id jus plerumque ex usurpatione potius quam sicutum presumi solet, plenior & exactior probatio ad docendum verum titulum requiratur, nec immemorabilis temporis probatio aliter eiſ suffragetur, quam si præter reliqua ad eam necessaria presentationes, etiam continua-ee, non minori saltu quam quinquaginta annorum spatio, quæ omnes effeatum sortitæ sint, authenticis scripturis probentur. Reliqui patronatus omnes in beneficiis tam secularibus, quam regularibus, seu parochialibus, vel dignitatibus, aut quibuscumque aliis beneficiis, in Cathedrali vel Collegiata Ecclesia, seu facultates & privilegia concessata in vim patronatus, quam alio quocumque jure nominandi, eligendi, praeservandi, ad ea, cum vacant, exceptis patronatus super Cathedralibus Ecclesiis, competentibus, & exceptis aliis, quæ ad Imperatorem & Reges, seu regna possidentes, aliosque sublimes ac supremos Principes, iura Imperii in dominiis suis

habentes, pertinent, & quæ in favorem Studiorum generalium concessa sunt, in totum prius abrogata, & irrita cum quasi possessione inde-secutâ, intelligantur; beneficiaque hujusmodi tari quam libera, à suis collatoribus conferuntur, ac provisiones hujusmodi plenum effectum consequantur. Ad hæc licet Episcopo praesertatos a Patronis, si idonei non fuerint, repellere. Quod si ad inferiores institutio pertinet, ab Episcopo tamea juxta alias statuta ab hac sancta Synodo examinentur, alioquin institutio ab inferioribus facta, irrita sit & inanis. Ita Concil. Triad. Sess. 5, cap. 9, de reform.

§. 6. Ius patronatus & ad hæredes transfit.

Atque his modis semel inductum sive consti-tutum jus Patronatus, etiam ad hæredes Patroni transmittitur, cap. 2, *De jure patron. in Clem.* ita tamen, ut si ex pluribus Patronis unius defuncti multi hæredes sint, hi omnes in praesertendo unius vocem habeant, ob personam defuncti, quem unum omnes succedendo representant, & c. 2, *in Clement.* add. Crotum ad d. c. 3. b

§. 7. Quis & ad alios.

Sed & in titulo donationis, cap. Ex insinuatione 24, *Ext. De jure patron. cap. unico ead. in 6, venditionis, universitatis, Gloss. ad c. Cum seculum 13, Ext. ead. Innoc. ad Rubr. ejusdem tit. Hosties in Summa vers. qualiter transferatur per text. in can. *Nemini xvi. q. 7,* re & c. in alium transit jus Patronatus: dum si in laicum donatio fiat, etiam Episcopi approbatio accedit; nam si in Ecclesiam aut in locum religiosum, nullo Episcopi consensu opus est, cap. unico *De jure patron. lib. 6. c. Nullus & qua ibi instant. Glos. DD. Ext. d. tit. Permutatio vero ita demum permissa est, si fiat cum alia res spirituali, puta cum alio jure Patronatus, per text. in c. *Ad quæstiones 6, De rer. permut.* Vide Innocent. & Hosties. anti-citatus.**

§. 8. Universitatis nomine quo veniant, & quomodo transferatur jus Patronatus.

Universitatis vero nomine veniant, hæreditas, bonorum possessio, item venient 22, §. ait Se-natus in fine D. De petit hæred. l. 1, D. Quorum bonorum civitas, pagus, castrum, prædium, l. Cum fundus 10, in fine Deleg. 2, addel. Si mercedem 55, §. 1, D. De act. empti; in quibus Ecclesia patronata continetur; quæ si in alium transferantur, & jus Patronatus illis inhærens una transferuntur, arg. d. l. Cum fundus l. 10

I. In modicis. 24 in fine De contrah. empt. Licet in conductoru universitatis oppigneratur diversum obtinet, c. Cum Bartholdus i.8. Ext. De sent. Et resolut. Per se vero sive separatum jus patronatus vendi non potest, cum spirituali annexum sit, c. De iure 16. Ext. De jure patron ad de Concil. Trid. sess. 25. cap. 9. vrs. nec dictum de reformat.

§. 9. Non refert, Patronus secularis an Ecclesiasticus sit, unus vel plures, qui & iuris et conventione presentare possunt.

Ex quibus constat, nihil interesse, Patronus secularis sive ecclesiasticus, unus vel plures sint, cap. unico De jure patron in 6. c. 1. e. 3. cum simil. Extr. eod dummodi si plures sint, in praesentando omnes vel certe major pars in eundem coveniant, d. cap. 3. vide Glos. Et Panorm. tametsi Patroni inter se pacisci possint, ut alteris vicibus singuli presentent, cap. 2. vers. Et facilius De jure patron. in Clem. Plures quoque haeredes unius patroni mortui non nisi in praesentando unius locum obtinent, d. c. 2.

§. 10. Presentatio quo tempore fieri debeat.

Præsentatio autem fieri debet intra quatuor menses a tempore vacationis, si Patronus secularis est: si Ecclesiasticus, intra sex menses, cap. unico §. 1. De jure patron. in 6. alioquin decursu hoc tempore aut Patronorum contentione extractio, ad Ordinarium collatio spectabit, c. 3. c. 12. c. 22. e. 27. Ext. d. tit. d.

§. 11. Etiam plures presentari posse.

Porrò non tantum unus, sed plures simul Clerici a Patrone laico præsentari possunt, d. cap. 2. in Clement. add. Rochum in repetit. rubr. de jure patron. in verbo, honorificum, num. 28. Et 34. imo & succellit plures, posteriore accumulando priori, cap. Cum autem 24. c. Quod autem 5. Ext. De jure patron. licet priori sine causa rejecto regressus detur adversus institutorem, cap. Pastoralis 29. Ext. eod tit. Patronus vero Ecclesiasticus uni a se præsentato adhaerere cogitur, d. cap. Cum autem.

§. 12. Patrone honor & commodum debentur.

Illud præter præsentationem, in Patrone fundatore Ecclesiae amplius est, quod ipsi honor in progressu publico debeatur, & si ad inopiam redigatur, modestè succurratur ab Ecclesia, cap. Nobis 15. Ext. d. tit. can. quicunque xvi. quæst. 7. idque naturali quadam ratione, quæ ad remunerandum

obstringimur illis, à quibus beneficium accepimus. c. Cum in officio 7. in princ. Ext. De reformat. l. Sed eis 28. §. consuluit D. Dep. pat. h. hered.

§. 13. De curia Patroni.

Ut vel hic non injuria Patronus & ejus haeredes curam rerum Ecclesiae sive beneficiorum in se recipiant: ut si Sacerdotem seu ministrum aliquid ex collatis rebus præviderint defraudare; aut commonitionis honestæ conventione compescant, aut Episcopo vel Judicii corrigenda dentient. Quod si talia Episcopus agere tentet, Metropolitano ejus haec insinuare procureat. Si autem Metropolitanus talia gerat, Regis haec auribus intimare non differant. Ex decreto Concilii Toletani, in can. Filiu xvi. quæst. 7. Quod tamen non edendu producendum est, quasi & rationem administrationis exigere possint a Sacerdote vel ministro, cum ea Episcopo relinquenda sit, can. Nov. 10. quest. 1. c. Cum & plantare 2. §. in Ecclesia Ext. Deprivileg. cap. Ex litteris & ibi Panorm. num. 3. circu. 29. Ext. de jure patron. præterquam si Patronus Ecclesiasticus sit, cui id a jure permittitur.

§. 14. De modis amittendis Patronatus.

Demum amittitur jus Patronatus, si Patronus Rectorem vel alium Clericum ejusdem Ecclesiae, per se, vel per alium cædere sive mutilare nefarie præsumplerit, cap. In quibusdam 12. Ext. De panis; aut criminis haeresis sive Majestatis se obstrinxerit, per cap. Vergentius 10. Ext. De haret. Aut. Gazaros. C. eod. tit. l. Quidam, l. penult. Cod. Ad L. Iul. majest. ita ut primo casu jus Patronatus Ecclesiae, cuius injuria illata est, cedat, d. cap. In quibusdam in verb. prorsus amittant, junctâ ibid. Glos. posterioribus vero, una cum universitate rerum, fisco inferatur, d. c. Vergentius. Et d. Aut. Gazaros, l. 1. Cod. De bonis libertori. vide latè Lambertin de jure patron lib. 3. Quin & emptor juris Patronatus singularis amissione juris multatur, ut in casu cap. 6. Ext. De jure patron. add. Concil Trident. sess. 25. cap. 9. vers. nec dictum de reformat.

§. 15. De iudice juris Patronatus.

Neque dubitandum est, causam juris Patronatus ad Ecclesiasticum Judicem pertinere, cap. 3. Ext. De iudice iurum quoad possessorum, vide quæ tradidit Did. Covarr. Præl. qu. c. 25.

NOTATIO in Tit. 29.

2 Itaque diversum hoc ius est à iure patronatus civili,

2993 quod

quod in servos à se manumissoſ, id est, libertate donatoſ, reuident domini eorumque liberi, de quoſub tit. D. De jure patron & tit. C. De bon. libert. Quod non eſt huius argumenti. Nam de quo in preſenti agitur, illi confeſſum eſt à iacris Canonibus, qui volfundarunt, ſive conſtruxerunt, uel doctarunt Eccleſiam, ſive ipsi, ſive alii, à quibus cauſam habent; ſicut videre eſt hoc tit. noſtro. Pro autem conſilio hoc ius in ratiōne iſtum eſt in vicem cun- jundam remuneratiōnē, utque Chriſtiani, etiam laici, hac ratione magis provocarentur ad bene merendum de religioſus cultu.

b. Intellige etiam heredes fæminas. Nam & ha- capa- ces ſunt iuri patronatus, cap. fin. Ext. De conceſſ. præben. cap. Ex literis 7. Ext. de jure patron De quo vido latius Roch Curt in repetit. tit. de jure pa- tron. in verb. competens alicui.

g. Et ratiō eſt in universitate, quod ius patronatus eo cauſa non principaliter veniat, ſed accessoriè. At absurdum

non eſt, ut ea, que per ſe & ſeparatim vendiſſive alienari non poſſunt, cum universitas recte tranſeramur, l. Quædam 62. D. De acqutir rer. domia. l. In modi- cts 24. D. De contrah. empc. iuncto cap. Accessio- tium Ue reg. jur. in 6. Idem eſt in locatione universita- tie, que per longum tempus fit, d. c. Ex literis: cum hac ſpecie dominium utile in conductorē tranſeat, l. 1. §. quod ait praetor D. De ſuperfic. l. 3. iuncta l. in fine D. Si ager veſcig. ſicut & in venditione ſaudi, c. Cum ſaculum, 13. Ext. De jure paton. Aliud verò eſt in creditore, cui universitas iure pignoris obligata eſt, cap. Cum Bartholomæ 18. Ext. De ſent. & tejud. cum in hunc non tranſeat dominium utile, imò nequidem ullum commodum rei pignorato, l. 1. l. 2. C. De pignor. act.

d. Ratio eſt in seq ſ. porrd, ut ſciliſet ſacularis, qui in uno juvatur, in altero incommodeſentia, arg. l. Num 30. in princ. D. De jure juſ.

DE CLERICIS NON RESIDENTIBUS.

TITULUS XXX.

§. I. De neceſſitate Residendi.

Cum beneficia Ecclesiastica divini officii explendi cauſā iuſtituta ſint, cap. fin. De re- ſcriptis lib. 6. reſiſtissimè ſancitum eſt à ſacris Canonibus, ut nulius ad Ecclesiasticum benefi- cium aſſumatur, niſi qui in loco ejusdem benefi- cii residere & per ſe defervire poſſit, cap. 3. & cap. 4. Ext. hoc tū. Quod ſi aliter quis aſſumprus fuerit, & citatus non paruerit coeteretur ejus contumacia vel per ſuſpenſionem, vel per excommunicatiōnem, vel per priuationem benefi- cii, cap. Ex tra- 11. Ext. eod. can. Si quis verò cum can ſeq. can. Si qui in clero viii. quaſt. 1. d. cap. 3. & 4. cap. Ex parte 8. cum ſeq. Ext. eod ſecundum distinctionem Panorm. ad d. c. Ex tua.

§. 2. Qua cauſa ab ſentem Clericū excusat.

Excusatur autem abſens iuſta cauſa: velut, iſi morbo impediatur, cap. 1. Ext. De cleric. agrot. c. 1. Decler. non refid in 6. iuncta l. 4. §. penult. D. De ſtatuto lib. ſi in Servitio 8. Pontificis, cap. Cum dilectuu 14. Ext. h. tit. vel Episcopi, c. Ad audiētiām 15. cap. 7. eod. vel Ecclesiæ ſuæ verſetur, c. Ex parte 13. eod. ſi ſtudiorum cauſā, aut alijs honeste abſit, ex Pre- lati licentia, cap. 4. eod. aut conſuetudo Ecclesiæ non damnoſa abſenti suffragetur, cap. Citem omnes 6. Ext. De conſtit. iuncto c. 1. eod.

§. 3. De abſentia Pralatorum, aliorumque beneficiatorum, ex Conſilio Tridentino.

Ceterū cum ex ſententia veterum Canonum illi, qui aliquantisper abſunt, non videantur ab- eſſe, quia ſtatiū reverſi lunt, can Non oportet can. Pervenit & can. Si qui verò vii. quaſt. 1. idcirco ſad- ta Tridentina Synodus hac in re modum adhi- bens, ſtatuit, ut in omnibus Patriarchalibus, Primitialibus, Metropolitanis, Cathedralibus Eccleſiis, quibulcumque quocumque nomine titulo präfectis, etiam ſi ſanctæ Romanae Eccleſia Cardinales ſint; illud abſentia ſpatium, ſi- gulis annis ſive continuo, ſive interrupto (uia- tamen ex æqua cauſa fiat, & abſque gregis detri- mento) duos menses, aut ad ſummum tres non debere excedere: niſi forē Christiana charitas, urgens neceſſitas, debita obedientia, & evidens Ecclesiæ, vel Reipublicæ utilitas majus abſentia ſpatium requiriſet. In aliis curatis inferioribus illud abſentia ſtempus duobus quoque mensibus concludit: cauſa tamen priuus cognitâ & probata per Episcopum, niſi & hic rei gravitas longius tempus poſtularet. Vide Concil Trident ſeff. 13. cap. 1. de reform. iuncto cap. 1. ſeff. 6. de reform. add. Bullam Pii IV. ſuper reſidenzia Pralatorum &c. Anno 1564. vii. Kalend.